

32002F0946

L 328/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

5.12.2002.

PADOMES PAMATLĒMUMS

(2002. gada 28. novembris)

par krimināltiesiskās sistēmas stiprināšanu, lai novērstu neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu

(2002/946/TI)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un jo īpaši tā 29. pantu, 31. panta e) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Francijas Republikas iniciatīvu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Viens no Eiropas Savienības mērķiem ir nodrošināt iedzīvotājiem augstu aizsardzības līmeni brīvības, drošības un tiesību jomā, izstrādājot kopīgu dalībvalstu rīcību policijas un tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās.
- (2) Ar šo pamatlēmumu nosaka pasākumus nelikumīgas ieceļošanas atbalstīšanas apkarošanai gan attiecībā uz neatļautu robežas šķērsošanu tiešā nozīmē, gan uz cilvēku ekspluatācijas tīklu uzturēšanu.
- (3) Tālab ir svarīgi tuvināt esošās tiesību normas, jo īpaši, pirmkārt, attiecīgā pārkāpuma precīzu definīciju un atbrīvošanas gadījumus, uz ko attiecas Padomes Direktīva 2002/90/EK (2002. gada 28. novembris), ar ko definē neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu ⁽³⁾, un, otrkārt, sodu, juridisko personu atbildības un kompetences obligātos standartus, uz ko attiecas šis pamatlēmums.
- (4) Tāpat ir būtiski saistīt iespējamās darbības ne tikai ar fiziskām personām, bet arī ietvert pasākumus, kas attiecas uz juridisku personu atbildību.

(5) Šis pamatlēmums papildina citus instrumentus, kas pieņemti, lai apkarotu nelikumīgu ieceļošanu, nelikumīgu nodarbinātību, cilvēku tirdzniecību un bērnu seksuālu izmantošanu.

(6) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šis pamatlēmums papildina Šengenas *acquis* noteikumus tā līguma nozīmē, ko noslēgusi Eiropas Savienības Padome un Islandes Republika, un Norvēģijas Karaliste par šo divu valstu iesaistīšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un attīstībā ⁽⁴⁾, jomā, kas minēta 1. panta E punktā Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu minēto līgumu ⁽⁵⁾.

(7) Apvienotā Karaliste piedalās šajā pamatlēmumā saskaņā ar 5. pantu Protokolā par Šengenas *acquis* iekļaušanu Eiropas Savienības sistēmā, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un 8. panta 2. punktu Padomes Lēmumā 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽⁶⁾.

(8) Īrija piedalās šajā pamatlēmumā saskaņā ar 5. pantu Protokolā par Šengenas *acquis* iekļaušanu Eiropas Savienības sistēmā, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, un 6. panta 2. punktu Padomes Lēmumā 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV C 253, 4.9.2000., 6. lpp.

⁽²⁾ OV C 276, 1.10.2001., 244. lpp.

⁽³⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 17. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO PAMATLĒMUMU.

1. pants

Sodi

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par pārkāpumiem, kas definēti Direktīvas 2002/90/EK 1. un 2. pantā, piemēro efektīvus, samērīgus un preventīvus kriminālsodus, kas var būt par pamatu izdošanai.

2. Attiecīgā gadījumā kriminālsodus, kas izklāstīti 1. punktā, var papildināt ar šādiem pasākumiem:

— to transportlīdzekļu konfiskācija, kas izmantoti, lai izdarītu pārkāpumu,

— aizliegums tieši vai ar starpnieka palīdzību veikt profesionālo darbību, kuru veicot, tika izdarīts pārkāpums,

— izraidīšana.

3. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka par pārkāpumiem, kas izdarīti peļņas gūšanas nolūkā un kas izklāstīti 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā, un, ciktāl atbilstoši, Direktīvas 2002/90/EK 2. punkta a) apakšpunktā, soda ar brīvības atņemšanu ar maksimālo soda izciešanas laiku ne īsāku par astoņiem gadiem, ja tie izdarīti šādos apstākļos:

— pārkāpumu izdarījusi krimināla organizācija, kas definēta Vienotajā rīcībā 98/733/TI⁽¹⁾;

— apdraudētas to personu dzīvības, pret kurām izdarīts pārkāpums.

4. Ja obligāti jāievēro konsekvence ar valsts sodu sistēmu, par 3. punktā definētajām darbībām soda ar brīvības atņemšanu ar maksimālo soda izciešanas laiku ne īsāku par sešiem gadiem, ja tas ir viens no bargākajiem iespējamajiem maksimālajiem sodiem par līdzvērtīgi smaga nozieguma izdarīšanu.

2. pants

Juridisku personu atbildība

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas var saukt pie atbildības par pārkāpumiem, kuri minēti 1. panta 1. punktā un kurus šo personu labā izdarījusi kāda persona, darbojoties neatkarīgi vai kā kādas juridiskas personas struktūras daļa, kas ieņem vadošu amatu šajā struktūrā, pamatojoties uz:

— pilnvarām pārstāvēt juridisko personu,

— pilnvarām pieņemt lēmumus juridiskās personas vārdā vai

— pilnvarām veikt kontroli juridiskās personas struktūrā.

2. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka juridisku personu var saukt pie atbildības, ja 1. punktā minētās personas veiktās pārraudzības vai kontroles trūkums ir devis iespēju izdarīt pārkāpumus, kas minēti 1. panta 1. punktā un ko šīs juridiskās personas labā ir izdarījusi tās pilnvarota persona.

3. Juridiskas personas atbildība saskaņā ar 1. un 2. punktu neizslēdz to fizisko personu kriminālatbildību, kas ir 1. pantā minēto pārkāpumu izdarītājas, uzkūditājas vai līdzdalībnieces .

3. pants

Sankcijas pret juridiskām personām

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka pret juridisku personu, ko sauc pie atbildības saskaņā ar 2. panta 1. punktu, piemēro efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas, kas ietver naudas sodu kā kriminālsodu vai cita veida sodu un var ietvert citas šādas sankcijas:

a) atņemt tiesības uz valsts pabalstiem vai atbalstu;

b) aizliegt veikt īslaicīgu vai pastāvīgu saimniecisko darbību;

c) pakļaut tiesiskai uzraudzībai;

d) likvidēt tiesas ceļā.

2. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka pret juridisku personu, ko sauc pie atbildības saskaņā ar 2. panta 2. punktu, piemēro efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas vai pasākumus.

4. pants

Jurisdikcija

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai izveidotu savu jurisdikciju attiecībā uz pārkāpumiem, kuri minēti 1. panta 1. punktā un kuri izdarīti:

a) visā tās teritorijā vai teritorijas daļā;

b) ko veicis šīs valsts pilsonis vai

c) pārkāpums ir izdarīts tādas juridiskas personas labā, kas nodibināta šīs dalībvalsts teritorijā.

2. Saskaņā ar 5. panta noteikumiem ikviena dalībvalsts var nolemt, ka tā nepiemēros vai tikai īpašos gadījumos vai apstākļos piemēros noteikumus par jurisdikciju, kas izklāstīti:

— lēmuma 1. punkta b) apakšpunktā,

— lēmuma 1. punkta c) apakšpunktā.

⁽¹⁾ OV L 351, 29.12.1998., 1. pp.

3. Katra dalībvalsts rakstiski informē Padomes ģenerāļsekretāru par to, vai tā nolemj piemērot 2. punktu, vajadzības gadījumā norādot īpašos gadījumus vai apstākļus, kādos tā lēmumu piemēro.

5. pants

Izdošana un kriminālvajāšana

1. a) Visas dalībvalstis, kas saskaņā ar saviem likumiem neizdod savus pilsoņus, veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai ieviestu tās jurisdikciju attiecībā uz pārkāpumiem, kuri minēti 1. panta 1. punktā, ja šos pārkāpumus izdarījuši tās pilsoņi ārpus valsts teritorijas.

b) ikviena dalībvalsts, ja tās pilsonim citā dalībvalstī inkriminē to noziegumu izdarīšanu, kas minēti 1. panta 1. punktā, un ja tā neizdod attiecīgo personu attiecīgajai dalībvalstij, pamatojoties vienīgi uz personas pilsonību, iesniedz lietu savās kompetentajās iestādēs izskatīšanai, lai attiecīgā gadījumā uzsāktu kriminālvajāšanu. Lai uzsāktu kriminālvajāšanu, lietas dokumentus, informāciju un lietiskos pierādījumus attiecībā uz šo pārkāpumu nosūta saskaņā ar procedūram, kas noteiktas 6. pantā 1957. gada 13. decembra Eiropas Konvencijā par izdošanu. Pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti informē par uzsākto kriminālvajāšanu un tās iznākumu.

2. Šajā pantā terminu dalībvalsts "pilsonis" interpretē saskaņā ar jebkuru paziņojumu, ko šī valsts sniegusi saskaņā ar 6. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu Eiropas Konvencijā par izdošanu, attiecīgā gadījumā ņemot vērā labojumus, kas izdarīti ar jebkādiem paziņojumiem par izdošanu starp Eiropas Savienības dalībvalstīm ⁽¹⁾.

6. pants

Starptautiskās tiesības attiecībā uz bēgļiem

Šo pamatlēmumu piemēro, neskarot bēgļu un patvēruma meklētāju aizsardzību saskaņā ar starptautiskajām tiesībām attiecībā uz bēgļiem vai ar citiem starptautiskajiem tiesību aktiem attiecībā uz cilvēktiesībām, jo īpaši neskarot starptautisko saistību ievērošanu dalībvalstīs saskaņā ar 31. un 33. pantu 1951. gada Konvencijā par bēgļu statusu, kurā grozījumi izdarīti ar 1967. gada Ņujorkas Protokolu.

7. pants

Informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm

1. Ja dalībvalsts ir informēta par pārkāpumiem, kas minēti 1. panta 1. punktā un kas ir pretrunā likumam par ārvalstnieku ieceļošanu un uzturēšanos citā dalībvalstī, tā atbilstoši informē šo dalībvalsti.

2. Jebkurai dalībvalstij, kas pieprasa citai dalībvalstij veikt kriminālvajāšanu par pārkāpumiem, kas minēti 1. panta 1. punktā, tā kā ir pārkāpti šīs valsts likumi par ārvalstnieku ieceļošanu un uzturēšanos, jāprecizē likuma normas, kuras ir pārkāptas, nosūtot oficiālu ziņojumu vai rakstisku apliecinājumu no kompetentajām iestādēm.

8. pants

Teritoriālā piemērošana

Šo pamatlēmumu piemēro Gibraltāram.

9. pants

Īstenošana

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai šā pamatlēmuma noteikumus izpildītu līdz 2004. gada 5. decembrim.

2. Līdz minētajam datumam dalībvalstis nosūta Padomes ģenerāļsekretariātam un Komisijai to noteikumu tekstu, ar kuriem valsts tiesību akti pārņem saistības, ko tām uzliek šis pamatlēmums. Pamatojoties uz ziņojumu, ko Komisija sniegusi, izmantojot šo informāciju, Padome līdz 2005. gada 5. jūnijam novērtē, kā dalībvalstis ir ievērojušas šā pamatlēmuma prasības.

10. pants

Atcelšana

Noteikumus, kas minēti 27. panta 2. un 3. punktā 1990. gada Šengenas Konvencijā, atceļ no 2004. gada 5. decembra. Ja dalībvalsts saskaņā ar 9. panta 1. punktu šo pamatlēmumu īsteno pirms noteiktās dienas, minētos noteikumus dalībvalstij beidz piemērot no šā pamatlēmuma īstenošanas sākuma dienas.

11. pants

Stāšanās spēkā

Šis pamatlēmums stājas spēkā tā publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2002. gada 28. novembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

B. HAARDER

(1) OV C 313, 23.10.1996., 12. lpp.